Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

22 octombrie 2026*

„Trimitere preliminară – Piața internă a energiei electrice – Regulamentul (UE) 2022/1854 – Intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie – Articolul 6 alineatul (1) – Articolul 8 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) – Plafon pe veniturile de pe piață obținute de producătorii de energie electrică care utilizează anumite surse de energie – Plafon național mai mic de 180 de euro per megawatt-oră (MWh) de energie electrică produsă – Admisibilitate – Plafon diferențiat în funcție de existența sau inexistența, la 8 octombrie 2022, a unui contract de compensare cu prime încheiat de producătorul în cauză – Proporționalitate și nediscriminare – Lipsa unor precizări suficiente – Inadmisibilitate”

În cauza C-187/25,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Administrativen sad Plovdiv (Tribunalul Administrativ din Plovdiv, Bulgaria) prin decizia din 7 martie 2025, primită de Curte la 7 martie 2025, în procedura

„EVN Bulgaria Renewables” EOOD

împotriva

Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite,

cu participarea:

Okrazhna prokuratura gr. Plovdiv,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul I. Jarukaitis (raportor), președintele Camerei a patra, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a noua, și domnii N. Jääskinen și M. Condinanzi, judecători,

avocat general: domnul A. Biondi,

grefier: domnul V. Di Bucci,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: bulgara.

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru „EVN Bulgaria Renewables” EOOD, de G. Petkova, advokat;

– pentru Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite, de P. Georgiev;

– pentru guvernul irlandez, de M. Browne, Chief State Solicitor, S. Finnegan și A. Joyce, în calitate de agenți, asistați de C. Donnelly, SC, și S. Brittain, BL;

– pentru Comisia Europeană, de O. Beynet, T. Scharf și I. Zaloguin, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 6 alineatul (1), precum și a articolului 8 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2022/1854 al Consiliului din 6 octombrie 2022 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie (JO 2022, L 261 I, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între „EVN Bulgaria Renewables” EOOD (denumită în continuare „EVN”), pe de o parte, și Direktor na Teritorialna direktsia Plovdiv na Natsionalnata agentsia za prihodite (directorul Direcției teritoriale Plovdiv din cadrul Agenției Naționale a Veniturilor Publice, Bulgaria) (denumit în continuare „autoritatea fiscală”), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unei decizii de impunere.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (12), (25) și (46) ale Regulamentului 2022/1854 aveau următorul cuprins:

„(12) […] O obligație uniformă de a transfera veniturile excedentare către consumatori ar permite tuturor statelor membre să își protejeze consumatorii. Efectul pozitiv asupra prețurilor la energie ar avea un impact pozitiv asupra pieței de energie interconectate a Uniunii [Europene] și ar contribui, de asemenea, la atenuarea ratei inflației. […]

[…]

(25) Într-o situație în care consumatorii sunt expuși unor prețuri extrem de ridicate, care afectează și economia Uniunii, este necesar să se limiteze temporar veniturile extraordinare de pe piață ale producătorilor cu costuri marginale mai scăzute, prin aplicarea unui plafon pe veniturile de pe piață obținute prin vânzarea de energie electrică în Uniune.

[…]

(46) Statele membre ar trebui să se asigure că veniturile excedentare care rezultă din aplicarea plafonului pe veniturile de pe piață în domeniul energiei electrice sunt transferate clienților finali de energie electrică pentru a atenua impactul prețurilor excepțional de ridicate ale energiei electrice. Veniturile excedentare ar trebui să fie direcționate către clienții, atât gospodării, cât și întreprinderi, care sunt afectați în mod deosebit de prețurile ridicate ale energiei electrice. […]”

4 Potrivit articolului 1 din acest regulament, intitulat „Obiect și domeniu de aplicare”:

„Prezentul regulament stabilește o intervenție de urgență pentru a atenua efectele prețurilor ridicate ale energiei prin măsuri excepționale, specifice și limitate în timp. Aceste măsuri au scopul […] de a introduce un plafon pe veniturile de pe piață pe care anumiți producători le obțin din producția de energie electrică și de a le redistribui clienților finali de energie electrică într-un mod specific […] pentru a contribui la accesibilitatea prețului la energie pentru gospodării și întreprinderi.”

5 Articolul 6 din regulamentul menționat, intitulat „Plafonul obligatoriu pe veniturile de pe piață”, prevedea la alineatul (1):

„(1) Veniturile de pe piață ale producătorilor obținute din producerea de energie electrică din sursele menționate la articolul 7 alineatul (1) se plafonează la maximum 180 [de euro] per [megawatt-oră (MWh)] de energie electrică produsă.”

6 Articolul 7 din același regulament, intitulat „Aplicarea plafonului pe veniturile de pe piață în cazul producătorilor de energie electrică”, prevedea:

„(1) Plafonul pe veniturile de pe piață prevăzut la articolul 6 se aplică veniturilor de pe piață obținute din vânzarea energiei electrice produse din următoarele surse:

(a) energie eoliană;

[…]

(2) Plafonul pe veniturile de pe piață prevăzut la articolul 6 alineatul (1) nu se aplică […] producătorilor ale căror venituri per MWh de energie electrică produsă sunt deja plafonate ca urmare a unor măsuri de stat sau publice care nu au fost adoptate în temeiul articolului 8.

[…]

(4) Statele membre pot decide că plafonul pe veniturile de pe piață nu se aplică veniturilor obținute din vânzările de energie electrică de pe piața energiei de echilibrare […]

[…]”

7 Articolul 8 din Regulamentul 2022/1854, intitulat „Măsuri naționale de criză”, prevedea:

„(1) Statele membre pot:

(a) să mențină sau să introducă măsuri care limitează și mai mult veniturile de pe piață ale producătorilor care produc energie electrică din sursele enumerate la articolul 7 alineatul (1), […];

(b) să stabilească un plafon mai ridicat pe veniturile de pe piață pentru producătorii care produc energie electrică din sursele enumerate la articolul 7 alineatul (1), cu condiția ca costurile de investiții și de exploatare ale acestora să depășească nivelul maxim stabilit la articolul 6 alineatul (1);

[…]

(d) să stabilească un plafon specific pe veniturile de pe piață obținute din vânzarea energiei electrice produse din cărbune superior;

[…]

(2) În conformitate cu prezentul regulament, măsurile menționate la alineatul (1):

(a) sunt proporționale și nediscriminatorii;

(b) nu pun în pericol semnalele de investiții;

(c) asigură acoperirea costurilor de investiții și de exploatare;

(d) nu denaturează funcționarea piețelor angro de energie electrică și, în special, nu afectează ordinea de merit, nici formarea prețurilor pe piața angro;

(e) sunt compatibile cu dreptul Uniunii.”

8 Potrivit articolului 22 din acest regulament, intitulat „Intrare în vigoare și aplicare”:

„(1) Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Fără a aduce atingere obligației de a asigura distribuirea veniturilor excedentare în conformitate cu articolul 10 […], prezentul regulament se aplică până la 31 decembrie 2023, sub rezerva următoarelor dispoziții:

[…]

(c) articolele 6, 7 și 8 se aplică de la 1 decembrie 2022 până la 30 iunie 2023;

[…]”

Dreptul bulgar

Legea privind energia din surse regenerabile

9 Zakon za energiyata ot vazobnovyaemi iztochnitsi (Legea privind energia din surse regenerabile) (DV nr. 35 din 3 mai 2011), în versiunea aplicabilă litigiului principal (DV nr. 29 din 10 aprilie 2012), prevede la articolul 31:

„(1) Energia electrică produsă din surse regenerabile este achiziționată de furnizorul public sau de furnizorii finali la prețul preferențial stabilit de Darzhavna Komisia za energiyno i vodno regulirane [(Comisia națională de reglementare în domeniul energiei și al apei, Bulgaria), devenită Komisia za energiyno i vodno regulirane (Comisia de reglementare în domeniul energiei și al apei, Bulgaria) (denumită în continuare «KEVR»)], cu efect de la data punerii în funcțiune […] a centralei de producție a energiei electrice […]

(2) Energia electrică din surse regenerabile prevăzută la alineatul (1) se achiziționează pe baza unor contracte de achiziție pe termen lung încheiate pentru o perioadă de:

[…]

2. 12 ani, pentru energia electrică obținută din energie eoliană;

[…]”

Legea energiei și Legea de modificare și completare a Legii energiei

10 Zakon za energetikata (Legea energiei) (DV nr. 107 din 9 decembrie 2003) a fost modificată de mai multe ori, printre altele prin Zakon za izmenenie i dopalnenie na zakona za energetikata (Legea de modificare și de completare a Legii energiei) (DV nr. 38 din 8 mai 2018). Acesta din urmă prevede la alineatul 68 din dispozițiile sale tranzitorii și finale:

„(1) Până la 31 octombrie 2018, producătorii de energie electrică din surse regenerabile în instalații de producție cu o putere totală instalată de 4 [megawați (MW)] sau mai mare încheie cu Fondul «Sigurnost na elektroenergiynata sistema» [«Fondul pentru securitatea aprovizionării cu energie electrică», Bulgaria (denumit în continuare «FSES»)] un contract de compensare cu prime pentru cantitățile de energie electrică produse de aceștia, în limita producției lor specifice nete, pe baza căreia s-a stabilit prețul lor preferențial. Contractele de compensare cu prime intră în vigoare cel târziu la 1 ianuarie 2019.

(2) Prima se stabilește de [KEVR] anual până la 30 iunie ca diferență dintre prețul preferențial stabilit anterior intrării în vigoare a prezentei legi sau prețul preferențial actualizat pentru instalație și prețul de piață estimat al energiei electrice din surse regenerabile stabilit pentru această perioadă în funcție de sursa de energie primară.

[…]

(4) Prima se acordă până la expirarea contractului de achiziție pe termen lung în cauză […], încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi.

[…]

(8) De la data la care contractul prevăzut la punctul (1) intră în vigoare, contractul de achiziție al producătorului menționat la punctul (1), încheiat până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se consideră reziliat, iar furnizorul public sau furnizorii finali nu cumpără la preț preferențial energia electrică produsă de acest producător.

(9) De la 1 iulie 2018 și până la momentul la care intră în vigoare contractul prevăzut la punctul (1), furnizorul public cumpără la prețuri preferențiale energia electrică de la producătorii menționați la punctul (1) care sunt racordați la rețeaua de distribuție.

[…]”

11 Dispozițiile suplimentare ale Legii energiei, în versiunea aplicabilă litigiului principal, prevăd la alineatul 1 punctul 42:

„În sensul prezentei legi:

[…]

42. «Prețul pieței estimat pe grup de producători în funcție de sursa de energie primară» este prețul anual mediu ponderat stabilit de [KEVR] potrivit modalităților pentru energia electrică produsă din energie solară, din energie eoliană, din centrale hidroelectrice cu o putere instalată mai mică sau egală cu 10 MW, din biomasă, din alte tipuri de surse regenerabile și, pentru energia electrică produsă din producția combinată cu randament ridicat de căldură și de energie electrică, din gaze naturale și din cărbune.”

Legea de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022

12 Zakon za prilagane na razporedbi na Zakona za darzhavnia byudzhet na Republika Bulgaria za 2022 g., Zakona za byudzheta na darzhavnoto obshtestveno osiguryavane za 2022 g. i Zakona za byudzheta na Natsionalnata zdravnoosiguritelna kasa za 2022 g. (Legea privind aplicarea unor dispoziții ale Legii bugetului de stat al Republicii Bulgaria pe anul 2022, ale Legii privind bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 2022 și ale Legii privind bugetul Casei Naționale de Asigurări pe anul 2022) (DV nr. 104 din 30 decembrie 2022), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Legea de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022”), prevede la alineatul 8 din dispozițiile tranzitorii și finale:

„(1) Producătorii de energie electrică care dețin instalații de producere a energiei electrice cu o putere instalată mai mare de 1 MW, ale căror venituri de pe piață provin din vânzarea de energie electrică produsă din sursele menționate la articolul 7 alineatul (1) din [Regulamentul 2022/1854], plătesc la [FSES] contribuții specifice reprezentând diferența pozitivă dintre veniturile de pe piață, fără [TVA], și plafonul stabilit al veniturilor, calculat prin aplicarea valorilor pentru tipul de producător în cauză, cu o perioadă de livrare cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, cu excepția tranzacțiilor cu energia de echilibrare necesare pentru a acoperi nevoile de echilibrare ale sistemului de energie electrică de către societatea ESO (Elektroenergien sistemen operator [operatorul sistemului de energie electrică]) EAD. Cuantumul contribuției specifice se calculează pentru fiecare tranzacție.

(2) Valorile care servesc la calcularea plafonului veniturilor pentru tipul de producător în cauză, în sensul punctului (1), se stabilesc prin decizie a Ministerski savet [Consiliul de Miniștri, Bulgaria].

(3) Producătorii care dețin instalații de producere a energiei electrice cu o putere instalată mai mare de 1 MW și care au încheiat un contract de compensare cu prime, în vigoare la 8 octombrie 2022, ale căror venituri de pe piață provin din vânzarea de energie electrică produsă din sursele menționate la articolul 7 alineatul (1) din [Regulamentul 2022/1854] plătesc la [FSES] contribuții specifice pe veniturile de pe piață din fiecare tranzacție, fără TVA, efectuată la prețuri liber negociate, cu o perioadă de livrare cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, cu excepția tranzacțiilor cu energie de echilibrare. Cuantumul contribuției specifice pentru fiecare tranzacție se calculează astfel:

1. în cazul producătorilor pentru care cuantumul primei este diferit de 0,00 BGN per MWh fără [TVA], diferența pozitivă dintre veniturile de pe piață obținute din tranzacția respectivă, fără [TVA], efectuată la prețuri liber negociate (prețul obținut pe piață), și plafonul stabilit al veniturilor, calculat prin aplicarea prețului de piață din decizia [KEVR] privind prețurile, prin care s-a stabilit prima pentru producătorul respectiv

2. în cazul producătorilor pentru care cuantumul stabilit al primei în vigoare este de 0,00 BGN pe MWh fără [TVA], 90 % din diferența pozitivă dintre veniturile de pe piață obținute din tranzacția respectivă, fără [TVA], efectuată la prețuri liber negociate (prețul obținut pe piață), și plafonul stabilit al veniturilor, calculat prin aplicarea prețului preferențial stabilit prin decizia [KEVR] în conformitate cu contractul de compensare cu prime.

[…]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

13 EVN este un producător de energie electrică cu sediul social în Bulgaria. Aceasta este proprietara unei centrale de producere a energiei eoliene situate în Kavarna (Bulgaria), cu o putere instalată totală de 16 MW, pusă în funcțiune la 8 iunie 2012. În conformitate cu articolul 31 din Legea privind energia din surse regenerabile, în versiunea aplicabilă litigiului principal, EVN a încheiat la 28 iunie 2012 un contract de achiziție a energiei electrice produse de această centrală cu Natsionalna elektricheska kompaniya AD (denumit în continuare „contractul de achiziție de energie electrică”), pentru perioada de până la 28 iunie 2024, la un preț preferențial de 191 BGN (aproximativ 98 de euro) per MWh.

14 În urma unor modificări legislative aduse schemei de achiziționare de energie electrică produsă din surse regenerabile, acest contract a fost înlocuit cu un contract de compensare cu prime, încheiat la 28 septembrie 2018, iar contractul de achiziție de energie electrică a încetat, în temeiul alineatului 68 punctul (8) din dispozițiile tranzitorii și finale ale Legii de modificare și de completare a Legii energiei. În conformitate cu acest contract de compensare cu prime, FSES este obligat să plătească EVN o primă pentru cantitatea de energie electrică produsă de centrala eoliană Kavarna pentru care EVN a efectuat tranzacții pe piața energiei de echilibrare. Prima per MWh de energie electrică corespunde diferenței dintre prețul preferențial prevăzut de contractul de achiziție de energie electrică și prețul estimat, care este stabilit pentru perioada în cauză de o decizie a KEVR.

15 Ultima primă în temeiul contractului de compensare cu prime menționat a fost plătită EVN pentru luna octombrie 2021. După această lună, prețul estimat stabilit de KEVR a depășit prețul preferențial prevăzut de contractul de achiziție de energie electrică. În consecință, prima pentru energia electrică produsă de această centrală a fost stabilită la 0 BGN per MWh.

16 Considerând că contractul de compensare cu prime încetase la 30 noiembrie 2021, EVN a plătit contribuții specifice în conformitate cu alineatul 8 din dispozițiile tranzitorii și finale ale Legii de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022, pentru centrala din Kavarna, pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, calculate prin aplicarea plafonului de venituri de 350 BGN (aproximativ 180 de euro) stabilit în temeiul acestui alineat 8 punctele (1) și (2).

17 Printr-o decizie de impunere din 27 iunie 2024, au fost stabilite cuantumuri ale contribuțiilor specifice diferite, în sarcina EVN, pentru aceeași perioadă, reținând ca plafon prețul preferențial de 191 BGN per MWh de energie electrică produsă. În temeiul acestei decizii de impunere, EVN este obligată să plătească contribuții specifice în cuantum de 1 818 884,99 BGN (aproximativ 929 980 de euro), precum și dobânzi moratorii în cuantum de 320 462 BGN (aproximativ 163 850 de euro).

18 EVN a contestat decizia de impunere menționată pe cale administrativă în fața autorității fiscale, susținând în special că era contrară articolului 6 alineatul (1) și articolului 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2022/1854. Printr-o decizie din 12 septembrie 2024, această autoritate a confirmat aceeași decizie de impunere. EVN a sesizat atunci Administrativen sad Plovdiv (Tribunalul Administrativ din Plovdiv, Bulgaria), care este instanța de trimitere, pentru a obține anularea acesteia.

19 Instanța de trimitere arată, în primul rând, că autoritatea fiscală justifică aplicarea unui plafon al veniturilor de pe piață, stabilit în temeiul alineatului 8 din dispozițiile tranzitorii și finale ale Legii de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022, pentru motivul că această dispoziție națională pune în aplicare articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul 2022/1854. Ea adaugă că autoritatea menționată interpretează această din urmă dispoziție în sensul că stabilește numai o limită maximă a plafonului și că lasă, așadar, statele membre libere să stabilească un plafon mai mic de 180 de euro per MWh fără a ține seama de cerințele articolului 8 alineatul (2) din acest regulament. EVN contestă această interpretare.

20 Instanța menționată arată, în al doilea rând, că alineatul 8 din dispozițiile tranzitorii și finale ale Legii de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022, în aplicarea acesteia de către administrația fiscală, introduce valori diferite pentru plafoanele de venituri ale producătorilor de energie electrică din surse regenerabile în funcție de existența sau inexistența, la 8 octombrie 2022, a unui contract de compensare cu prime încheiat cu FSES.

21 În această privință, ea precizează că, pentru producătorii fără contract sau ale căror contracte încetaseră deja la această dată, plafonul de venituri se ridică la 350 BGN per MWh de energie electrică produsă, în conformitate cu acest alineat 8 punctul (1) coroborat cu punctul (2) din acesta, precum și cu o decizie a Consiliului de Miniștri. În schimb, în conformitate cu alineatul 8 punctul (3) nr. 2, pentru producătorii care sunt părți la contracte de compensare cu prime care sunt încă în curs la 8 octombrie 2022 și al căror cuantum al primei datorate în temeiul contractului este de 0 BGN per MWh, plafonul veniturilor corespunde prețului preferențial

stipulat în contractul de achiziție de energie electrică, contribuția specifică fiind astfel de 90 % din diferența pozitivă dintre veniturile de pe piață la prețuri liber negociate pentru tranzacția în cauză, fără TVA, și plafonul astfel determinat.

22 Arătând că această reglementare reduce plafonul de preț introdus prin articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul 2022/1854, instanța de trimitere arată că se ridică problema dacă reglementarea menționată este contrară principiilor proporționalității și nediscriminării, în măsura în care plafonul veniturilor provenite din producția de energie electrică din surse regenerabile, corespunzător prețului preferențial în temeiul contractului de achiziție de energie electrică reziliat, depinde de faptul că, la 8 octombrie 2022, este în curs un contract de compensare cu prime în temeiul căruia, în orice caz, nu este datorată nicio primă.

23 În aceste condiții, Administrativen sad Plovdiv (Tribunalul Administrativ din Plovdiv) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 6 alineatul (1) din [Regulamentul 2022/1854] trebuie interpretat în sensul că plafonul obligatoriu de 180 de euro per MWh de energie electrică produsă, instituit pentru veniturile obținute din producerea de energie electrică din sursele menționate la articolul 7 alineatul (1) [din acesta], reprezintă un plafon unic în întreaga Uniune pentru veniturile de pe piață, aplicabil în toate statele membre, acestea putând să mențină sau să introducă măsuri care limitează și mai mult veniturile de pe piață, inclusiv prin stabilirea unui plafon mai redus în cazurile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (a), în condițiile stabilite la articolul 8 alineatul (2) [din acest regulament]?

2) Îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din [Regulamentul 2022/1854] și, în special, cerințele de proporționalitate și nediscriminare prevăzute la litera (a) prevederea de la alineatul 8 punctul (3) nr. 2 din dispozițiile tranzitorii și finale ale [Legii de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022], potrivit căreia, pentru veniturile de pe piață obținute din producerea de energie electrică din sursele menționate la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul [2022/1854] de producătorii ale căror contracte de compensare cu prime prevăzute la articolul 68 punctul 1 coroborat cu articolul 68 punctul 9 din [dispozițiile tranzitorii și finale] încheiate pentru instalația respectivă nu au încetat la 8 octombrie 2022, se aplică plafonul pentru venituri echivalent cuantumului prețului preferențial fixat prin contractul de achiziție de energie electrică prevăzut la articolul 31 din [Legea privind energia din surse regenerabile, în versiunea aplicabilă litigiului principal]?”

Cu privire la admisibilitatea cererii de decizie preliminară

24 Autoritatea fiscală susține că prezenta cerere de decizie preliminară este lipsită de obiect pentru motivul că normele naționale aplicabile contribuțiilor specifice prevăzute de Legea de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022 sunt de strictă aplicare și nu pot fi interpretate. Ea contestă astfel în esență admisibilitatea acestei cereri.

25 Or, trebuie amintit că, în temeiul articolului 267 TFUE, este de competența instanței naționale, iar nu a părților din litigiul principal, să sesizeze Curtea. Întrucât facultatea de a stabili întrebările ce urmează a fi adresate Curții aparține, așadar, numai instanței naționale, părțile nu le pot declara fără obiect (Hotărârea din 9 decembrie 1965, Singer, 44/65, EU:C:1965:122, p. 1198).

26 În plus, întrebările preliminare referitoare la interpretarea dreptului Uniunii adresate de instanța națională în cadrul normativ și factual pe care aceasta îl definește sub răspunderea sa și a cărui exactitate Curtea nu are competența să o verifice beneficiază de o prezumție de pertinență. Curtea poate refuza să se pronunțe asupra unei cereri de decizie preliminară formulate de o instanță națională numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (Hotărârea din 24 iunie 2008, Commune de Mesquer, C-188/07, EU:C:2008:359, punctul 30, și Hotărârea din 4 iunie 2026, Darashev, C-312/24, EU:C:2026:449, punctul 53, precum și jurisprudența citată).

27 Motivul de inadmisibilitate invocat de autoritatea fiscală nu poate, în consecință, să determine inadmisibilitatea cererii de decizie preliminară și trebuie, prin urmare, să fie respins.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

28 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebarea care îi este adresată (a se vedea Hotărârea din 17 iulie 1997, Krüger, C-334/95, EU:C:1997:378, punctele 22 și 23, Hotărârea din 28 noiembrie 2000, Roquette Frères, C-88/99, EU:C:2000:652, punctul 18, precum și Hotărârea din 21 mai 2026, Utiledulci, C-545/24, EU:C:2026:412, punctul 16).

29 În speță, din decizia de trimitere reiese că măsura de plafonare a veniturilor anumitor producători de energie electrică, prevăzută la alineatul 8 din dispozițiile tranzitorii și finale ale Legii de punere în aplicare a bugetului de stat pentru anul 2022 și a cărei aplicare în cazul EVN se află la originea litigiului principal, a fost aplicată, în conformitate cu ceea ce prevedea această dispoziție, livrărilor de energie electrică realizate în perioada cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023.

30 Pe de altă parte, potrivit termenilor articolului 22 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2022/1854, dispozițiile acestui regulament, a căror interpretare este solicitată de instanța de trimitere prin intermediul primei întrebări, se aplicau de la 1 decembrie 2022 până la 30 iunie 2023. În plus, Curtea a statuat deja că nu reiese din nicio dispoziție a regulamentului menționat că acesta s-ar aplica unei măsuri de plafonare a veniturilor instituite printr-o reglementare națională pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare a acestuia și nici, *a fortiori*, că o astfel de reglementare ar trebui să respecte condițiile prevăzute de regulamentul menționat (Hotărârea din 18 decembrie 2025, Electrabel ș.a., C-633/23, EU:C:2025:991, punctul 58). Or, ținând seama de textul univoc al acestui articol 22 alineatul (2) litera (c), situația este în mod necesar aceeași în ceea ce privește o măsură de plafonare a veniturilor instituită de o reglementare națională pentru o perioadă ulterioară datei de încetare a aplicării acestor dispoziții.

31 În aceste condiții, este necesar să se reformuleze prima întrebare adresată și să se considere că, prin intermediul acesteia, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 trebuie interpretate în sensul că se opun ca un stat membru să stabilească, pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, un plafon pe veniturile de pe piață obținute de producătorii de

energie electrică din sursele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament, într-un cuantum inferior plafonului de 180 de euro per MWh de energie electrică produsă prevăzut la prima dintre aceste dispoziții, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat.

32 Conform unei jurisprudențe constante, la interpretarea unei dispoziții a dreptului Uniunii trebuie să se țină seama nu numai de termenii acestei dispoziții, ci și de contextul în care apare aceasta, precum și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte (a se vedea Hotărârea din 17 noiembrie 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, punctul 12, și Hotărârea din 4 iunie 2026, Landkreis Schweinfurt, C-621/24, EU:C:2026:450, punctul 56).

33 În ceea ce privește textul dispozițiilor a căror interpretare se solicită, trebuie arătat că articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul 2022/1854 prevede că veniturile de pe piață ale producătorilor de energie electrică obținute din sursele enumerate la articolul 7 alineatul (1) din acesta sunt plafonate la maximum 180 de euro per MWh de energie electrică produsă. În ceea ce privește articolul 8 alineatul (1) litera (a) din acest regulament, acesta precizează că statele membre pot menține sau introduce măsuri care „limitează și mai mult”, printre altele, veniturile de pe piață ale producătorilor care produc energie electrică din sursele enumerate la acest articol 7 alineatul (1). Articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat enumeră condițiile pe care trebuie să le respecte măsurile prevăzute la acest articol 8 alineatul (1).

34 Prin urmare, este necesar să se constate că din modul de redactare a acestor dispoziții reiese că statele membre pot, cu respectarea condițiilor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul 2022/1854, printre altele să adopte măsuri care limitează și mai mult veniturile de pe piață obținute de acești producători. În plus, nimic din acest mod de redactare nu indică faptul că o astfel de măsură nu poate lua forma unei măsuri de plafonare a veniturilor stabilite la un cuantum inferior celui prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament, în măsura în care condițiile enumerate la acest articol 8 alineatul (2) sunt îndeplinite. Dimpotrivă, dat fiind că articolul 8 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat permite adoptarea unor măsuri „care limitează și mai mult” veniturile de pe piață obținute de producătorii în cauză, din textul menționat rezultă că măsurile de plafonare a veniturilor adoptate în temeiul acestui articol 8 alineatul (1) litera (a) pot prevedea un plafon inferior celui prevăzut la acest articol 6 alineatul (1) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2025, Electrabel ș.a., C-633/23, EU:C:2025:991, punctele 29 și 30, precum și Hotărârea din 22 ianuarie 2026, Secab, C-423/23, EU:C:2026:32, punctul 42).

35 Această interpretare literală este confirmată de contextul în care se înscriu articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2022/1854. Astfel, pe de o parte, articolul 8 alineatul (1) litera (b) din acest regulament prevede că statele membre pot să stabilească un plafon mai ridicat pe veniturile de pe piață pentru producătorii care produc energie electrică din sursele enumerate la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat, cu condiția ca costurile de investiții și de exploatare ale acestora să depășească nivelul maxim stabilit la articolul 6 alineatul (1) din acesta. Pe de altă parte, articolul 8 alineatul (1) litera (d) prevede că statele membre pot să stabilească un plafon specific pe veniturile de pe piață obținute din vânzarea energiei electrice produse din cărbune superior.

36 Aceste elemente confirmă astfel că, printre măsurile pe care statele membre le pot adopta în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul 2022/1854, figurează măsuri de plafonare a veniturilor de pe piață stabilite la niveluri diferite de cel prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament.

37 Interpretarea reținută la punctul 34 din prezenta hotărâre este confirmată și de obiectivul urmărit de Regulamentul 2022/1854, astfel cum este exprimat la articolul 1 din acesta, potrivit căruia regulamentul menționat urmărește printre altele să introducă un plafon pe veniturile de pe piață pe care anumiți producători le obțin din producția de energie electrică și să le redistribuie clienților finali de energie electrică într-un mod specific, iar aceasta, după cum se arată în considerentul (12) al regulamentului menționat, pentru a proteja consumatorii, atenuând rata inflației. În această privință, considerentul (25) al același regulament precizează că, într-o situație în care consumatorii sunt expuși unor prețuri extrem de ridicate, care afectează și economia Uniunii, este necesar să se limiteze temporar veniturile extraordinare de pe piață ale producătorilor cu costuri marginale mai scăzute, prin aplicarea unui plafon pe veniturile de pe piață obținute prin vânzarea de energie electrică în Uniune. Tot în acest sens, considerentul (46) al Regulamentului 2022/1854 enunță că statele membre ar trebui să se asigure că veniturile excedentare care rezultă din aplicarea plafonului pe veniturile de pe piață în domeniul energiei electrice sunt transferate clienților finali de energie electrică pentru a atenua impactul prețurilor excepțional de ridicate ale energiei electrice.

38 Or, dacă măsurile care limitează și mai mult veniturile de pe piață care pot fi adoptate de statele membre în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 nu includeau măsuri de plafonare a veniturilor la un nivel inferior plafonului prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din acesta, deși o astfel de măsură de plafonare a fost considerată, de principiu, de legiuitorul Uniunii ca fiind deosebit de adaptată pentru realizarea acestui obiectiv, s-ar aduce atingere efectului util deplin al acestui regulament. Astfel, în aceste condiții, statele membre ar fi private de un instrument considerat totuși de legiuitorul Uniunii ca fiind deosebit de apt pentru realizarea obiectivului menționat.

39 Articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 nu se opun, așadar, ca un stat membru să adopte, în temeiul celei de a doua dintre aceste dispoziții, o măsură de plafonare a veniturilor de pe piață ale producătorilor de energie electrică din sursele enumerate la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament, al cărei cuantum este stabilit la un nivel inferior celui prevăzut la prima dintre acestea, în măsura în care condițiile prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din acesta sunt îndeplinite.

40 De altfel, pe de o parte, dat fiind că decizia de trimitere arată că contribuțiile specifice în discuție în litigiul principal sunt datorate pentru tranzacții realizate pe piața energiei de echilibrare, trebuie subliniat că, în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul 2022/1854, statele membre pot decide că plafonul pe veniturile de pe piață nu se aplică veniturilor care provin în special din vânzările de energie electrică pe piața energiei de echilibrare. Prin urmare, în lipsa exercitării acestei posibilități de către statul membru în cauză, măsura plafonării veniturilor prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament sau, dacă este cazul, instituită de un stat membru în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat se aplică, în principiu, veniturilor provenite din vânzările de energie electrică realizate pe această piață. Rezultă că, chiar dacă această împrejurare ar fi confirmată de instanța de trimitere, ea nu ar avea efecte asupra interpretării efectuate la punctele 33-39 din prezenta hotărâre.

41 Pe de altă parte, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul 2022/1854, plafonul pe veniturile de pe piață prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din acest regulament nu se aplică producătorilor ale căror venituri per MWh de energie electrică produsă sunt deja plafonate ca urmare a unor măsuri de stat sau publice care nu au fost adoptate în temeiul articolului 8 din regulamentul menționat. Cu toate acestea, din decizia de trimitere nu reiese că aceasta ar fi situația în litigiul principal.

42 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să stabilească, pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, un plafon pe veniturile de pe piață obținute de producătorii de energie electrică din sursele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament, într-un cuantum inferior plafonului de 180 de euro per MWh de energie electrică produsă prevăzut la prima dintre aceste dispoziții, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Cu privire la a doua întrebare

43 Este necesar să se arate că conținutul literal al celei de a doua întrebări adresate de instanța de trimitere invită Curtea să se pronunțe cu privire la compatibilitatea unei dispoziții de drept intern cu dreptul Uniunii. Or, în cadrul sistemului de cooperare instituit prin articolul 267 TFUE, nu este de competența Curții să se pronunțe cu privire la compatibilitatea normelor de drept intern cu dispozițiile dreptului Uniunii, astfel încât Curtea nu poate răspunde la această întrebare astfel cum este formulată. În schimb, Curtea este competentă să furnizeze instanței naționale toate elementele de interpretare proprii dreptului Uniunii care să îi permită acesteia să aprecieze compatibilitatea normelor de drept intern cu reglementarea Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 martie 2007, Placanica ș.a., C-338/04, C-359/04 și C-360/04, EU:C:2007:133, punctele 36 și 37, precum și jurisprudența citată, și Hotărârea din 12 martie 2026, Zirvatta, C-597/24, EU:C:2026:198, punctul 37).

44 Cu toate acestea, din cuprinsul articolului 94 din Regulamentul de procedură al Curții și dintr-o jurisprudență constantă rezultă că, pentru a ajunge la o interpretare a dreptului Uniunii care să îi fie utilă instanței naționale, cererea de decizie preliminară trebuie, în primul rând, să conțină o expunere sumară a obiectului litigiului principal, precum și a faptelor pertinente, astfel cum au fost constatate de instanța de trimitere, sau cel puțin o expunere a circumstanțelor factuale pe care se întemeiază întrebările. Aceasta trebuie, în al doilea rând, să cuprindă conținutul dispozițiilor naționale care ar putea fi aplicate în cauza principală și, dacă este cazul, jurisprudența națională pertinentă. În al treilea rând, instanța de trimitere trebuie să expună motivele care au determinat-o să aibă îndoieli cu privire la interpretarea sau la validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura pe care aceasta o stabilește între aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă litigiului principal (a se vedea Ordonanța președintelui Curții din 12 iunie 2014, Municipiul Piatra Neamț, C-13/14, EU:C:2014:2000, punctul 10 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 4 iunie 2026, Darashev, C-312/24, EU:C:2026:449, punctul 56).

45 În speță, desigur, instanța de trimitere a prezentat conținutul dispozițiilor naționale aplicabile litigiului principal, precum și o expunere sumară a obiectului acestui litigiu. Cu toate acestea, astfel cum a arătat de asemenea Comisia Europeană, cererea de decizie preliminară nu conține nicio explicație a motivelor tratamentului diferențiat al producătorilor de energie electrică care au fost supuși măsurii de plafonare a veniturilor în discuție în litigiul principal după cum erau sau nu parte, la 8 octombrie 2022, într-un contract de compensare cu prime. În special, instanța de trimitere nu explică modul în care situația acestor producători, parte într-un astfel de contract la acea dată, s-ar distinge sau nu de situația celor care nu erau parte. Ea nu expune nici obiectivele urmărite eventual de legiuitorul național atunci când a stabilit această distincție, nici motivele pentru care ridică problema interpretării articolului 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 și nici legătura pe care o stabilește între această dispoziție și legislația națională aplicabilă litigiului principal.

46 Astfel, chiar considerând că, prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2022/1854 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea descrisă în textul acestei a doua întrebări, trebuie să se constate că Curtea nu dispune de elementele necesare pentru a răspunde în mod util la aceasta.

47 În consecință, această a doua întrebare trebuie declarată inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Articolul 6 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2022/1854 al Consiliului din 6 octombrie 2022 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun ca un stat membru să stabilească, pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2022 și 30 iunie 2023, un plafon pe veniturile de pe piață obținute de producătorii de energie electrică din sursele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din acest regulament, într-un cuantum inferior plafonului de 180 de euro per megawatt-oră (MWh) de energie electrică produsă prevăzut la prima dintre aceste dispoziții, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Semnături